

Zoeken, smachten en hunkeren

Preek over Psalm 63:2

Te lezen: Psalm 63
Datum: 27 januari 2008

Als je psalm 63 leest, schrik je bij vers 2 op:

‘God, u bent mijn God, u zoek ik’.

Dat klopt toch niet? Als je tegen God kunt zeggen ‘U bent mijn God’, dan hoeft je Hem toch niet meer te zoeken? Dan heb je Hem toch gevonden? Wat je gevonden hebt, hoeft je niet meer te zoeken. Je zoekt een huis. Je gaat naar de makelaar. Je gaat het internet op. Je stapt in de auto en rijdt langs alle huizen waarvan je mooie plaatjes hebt gezien. En als alles klikt, heb je je huis gevonden. Je hoeft niet meer te zoeken. Je zoekt een baan. Je koopt een stapel weekendedities van kranten en spelt de advertenties waarin banen worden aangeboden. Je reageert op één. Je hoopt je baan gevonden te hebben die je zocht. Als dat zo is, hoeft je niet meer te zoeken. Vanavond is het weer zo ver. Boer zoekt vrouw! Met z’n 4 miljoen kijken of hij haar tenslotte vindt. Met z’n 4 miljoen. Want we hebben allemaal het gevoel dat het om ons gaat. We herkennen ons. Zoeken naar een levenspartner. Tot je hem of haar eindelijk gevonden hebt. En dan is het: ‘Ik heb je’.

Zoeken tot je gevonden hebt. Zo is het met huizen en banen.

En velen denken dat het zo met levenspartners is. Zoeken tot je kunt zeggen: ‘Ik heb je’. Maar zo is het in ieder geval niet met God. De dichter zegt: ‘U bent mijn God, u zoek ik’. Ook na het vinden van God gaat het zoeken door. Zo is God. Je hebt Hem nooit. Daarvoor is Hij te groot, te verrassend, ongedacht, eindeloos. De Eeuwige is elke dag weer nieuw. Daarbij past de geloofshouding van zoeken, blijven zoeken. Er zijn gemeenten en kerken die naar het voorbeeld van de Amerikaanse ‘Willow Creek’-gemeenschap speciale diensten organiseren voor mensen die God zoeken: de zgn ‘seeker services’. Na verloop van enige tijd hopen we dan natuurlijk dat ze God gevonden hebben. En als baptisten bezegelen we dat dan graag met de doop. Een dopeling is zoeker af? Psalm 63 spreekt anders: ‘God, u bent mijn God, u zoek ik’. Geloven is God zoeken, elke dag weer.

Beschouw uzelf niet als een gelovige die onder de maat van het geloof leeft, als u God moet zoeken in veel vragen van uw leven. Laat u niets aanpraten door mensen die vinden dat u het na zoveel jaar christenleven zo langzamerhand wel eens zou moeten weten. Als u God moet zoeken: doe het dan! Dat is de enige adequate reactie: zoek Hem! Dat is geloven. Zoek Hem:

‘Naar u smacht mijn ziel,
naar u hunkert mijn lichaam,
in een dor, dorstig land, zonder water’ (v.2).

God zoeken, ja naar Hem smachten, hunkeren. Wat een woorden! Het klinkt dramatisch: ‘Naar u hunkert mijn lichaam in een dor en dorstig land, zonder water’. Smachten, hunkeren: dit speelt in situaties van leven of dood, waarin het er op aankomt, waarin beslist wordt over het leven. Het leven wordt afgepeld tot op z’n naakte kern. Heel veel dingen vallen als onbelangrijk af. En dan blijft er maar één ding over dat je kunt doen. Op de lippen van een verdwaalde woestijnreiziger, in de

brandende zon, blijft slechts één woord over 'water!' Smachten, hunkeren: dat is de uiterste vorm van concentratie. Dan geldt nog maar één ding. Dit gebeurt vaak 's nachts. Vers 7:

'Liggend op mijn bed denk ik aan u,
wakend in de nacht prevel ik uw naam'.

's Nachts, als het donker is, als het stil is, als de afleidingen van overdag er niet meer zijn, als je niet meer even een telefoontje kunt plegen, of in de krant kunt bladeren, of tv-zenders afzappen, dan kom je vaak bij de kern van je leven. In het donker van de nacht zie je waarom het in je leven gaat. In de stilte van de nacht kan maar één naam klinken.

'Wakend in de nacht, prevel ik uw naam'.

Als het er in je leven op aankomt, moet je je willen concentreren op één ding. Eén pijl op je boog. Eén ijzer in het vuur. Zoals we lezen in psalm 27:4 :

'Ik vraag aan de Heer één ding,
het enige wat ik verlang:
wonen in het huis van de Heer
alle dagen van mijn leven,
om de liefde van de Heer te aanschouwen'.

We willen meestal zoveel. En dan wordt het allemaal niks. U zit te tobben over de relatie met uw zoon, die niet helemaal lekker in z'n vel zit, wiens studie slecht gaat, wat weer spanningen oproept met u, die een deel van zijn studie betaalt. U wilt in deze problematiek van alles en nog wat. Natuurlijk dat uw zoon tot helderheid over zijn eigen leven komt. Dat hij tot geloof in God en Jezus Christus komt. Maar ook dat hij zijn studie toch wel afmaakt. Dat is toch het ideaal dat u als ouders hebt! En natuurlijk ook dat hij beseft dat hij toch wel verantwoording schuldig is over de maandelijkse toelage die hij van u krijgt! Dat is tobben. Machteloos makende verstrooiing van aandacht over een heleboel dat we willen. God zoeken. Naar Hem smachten, hunkeren. Eén ding vragen. Je op één ding concentreren.

'...Wakend in de nacht, prevel ik uw naam'.

Geloven is zoeken, smachten, hunkeren naar God. Geloven is een houding van uiterste concentratie. Uiterste concentratie op datgene waarop het echt aankomt. Op de kern van het bestaan. In vers 4 dringt de dichter door tot die kern, brengt hij onder woorden waar het in het leven tenslotte allemaal om draait:

'Uw liefde is meer dan het leven'.

Daar kijk je van op. Dat is best schokkend. Is er dan iets dat méér is dan het leven?! Het leven.... Dat is dat 's morgens de zon weer opkomt, dat je ogen open gaan, dat je die dag weer mee mag doen. Adem halen, praten, luisteren. Je kinderen een knuffel geven. Een succes en een teleurstelling op je werk (het laatste hoort ook bij het leven). Het leven.... Dat is ook hoe je het geloof in God ervaart in de grote en kleine dingen van je bestaan. Het gevoel, soms, dat Hij vlak bij je is. Het gevoel, ook soms, dat Hij ver te zoeken is. Van dat alles van het leven zegt de dichter:

'uw liefde is méér!'

Gods liefde is meer dan het leven. Dat wil niet zeggen dat je het leven kunt inruilen voor Gods liefde. Het is geen kwestie van of... of. Of het leven, of Gods liefde. En kies dan maar wat het meest waard is. Gods liefde functioneert niet in een vacuüm. Gods liefde is er, in de volheid van het leven. Gods liefde is het begin, de kern, de dragende vloer onder het leven. Haal Gods liefde weg en het leven is geen leven meer. In deze zin is Gods liefde méér dan het leven. Zonder Gods liefde is er geen leven. Het leven, uw leven, rust in Gods liefde. Dat kunnen we na Goede Vrijdag voluit zeggen. Het sterven van Jezus is de uiterste concentratie van Gods liefde voor het

leven, voor uw leven, voor mijn leven. Het kruis staat in het brandpunt van Gods liefde.

Zonder Gods liefde geen leven. Toen Jezus aan het kruis stierf, werd het midden op de dag drie uur lang pikdonkere nacht.

Zonder Gods liefde was het donker gebleven. Was het leven geëindigd. Maar het werd weer licht. En twee dagen later, op Paasmorgen, werd het licht zoals het sinds de eerste scheppingsdag niet meer licht was geweest. Jezus Christus werd door God opgewekt uit de dood. Het leven ging verder. En hoe! Een nieuw leven werd geschonken aan wie het wil ontvangen. En dat allemaal omdat het leven rust in Gods liefde. Zó is Gods liefde méér dan het leven.

Geloven is God zoeken. Hem in uiterste concentratie zoeken. Naar Hem smachten, hunkeren. Maar één ding willen. Maar één naam op je lippen hebben. Geloven is God zoeken. Zijn liefde zoeken, als de kern, de dragende vloer van het leven dat je leidt. God zoeken in de nieuwe fantastische baan die je hebt gekregen. Dat lijkt makkelijk. Dat roept geen moeilijke vragen over God op.

De nieuwe baan. Je had goede referenties. Je hebt een cursus 'effectief solliciteren' gevolgd. Je paste precies in het profiel. Gods liefde zoeken in het krijgen van die nieuwe baan. Zijn naam noemen. Niet alleen 's nachts: 'Wakend in de nacht prevel ik uw naam'. Maar ook gewoon overdag, als je vertelt over die baan.

God zoeken in de dingen van het leven. Gods liefde zoeken in de moeilijke en verdrietige dingen van het leven. Dat is meestal een hele toer. Een zoektocht die vaak een zoektocht blijft. Maar geef het niet op! Als je opgeeft word je een slachtoffer van het leven zoals het nu eenmaal loopt. Een slachtoffer van het leven.... Gods liefde is méér dan het leven. Gods liefde zoeken in de ziekte waaraan je lijdt. Met dat ik dit zeg zullen heel veel vragen u bespringen als een invasie lastige, bloeddorstige muskieten. Als God liefde is, waarom dan.... ? Hier komt het weer aan op de kunst van het zoeken. Zoeken: smachten, hunkeren naar God. Zoeken: één naam op je lippen hebben, één ding vragen.

Zo zat Job, toen alles in het leven hem ontvallen was, te praten met zijn vrienden en met God. Hij liet zich niet meenemen, afleiden, verwarren door wat mensen op te merken en te suggereren hadden over zijn ongeluk. Eén naam bleef op zijn lippen in zijn zoeken. De naam van God.

En hij vond een antwoord.

Amen.